

[Karen Højte Jensen]

somme, lever i åndelig fattigdom og er uden for arbejdsmarkedet, og dette er jo i høj grad baggrunden for, at nogle forfalder til at bruge alkohol.

Det at konstatere, at vi har et for stort forbrug, betyder ikke, at vi kan konkludere, at danskere generelt har et for højt og ustyrbart alkoholforbrug. Dette må selvfølgelig være udgangspunktet for en øget og mere effektiv indsats, der skal påvirke den enkeltes holdning til alkoholforbruget. Vi skal, som andre har sagt det, ikke komme med løftede og moraliserende pegefingre. Det nytter ikke noget.

Naturligvis er det nødvendigt med oplysning og kampagner, der henvender sig til befolkningen som helhed, men herudover må der sættes på særlige grupper, på udsatte grupper. Det betyder en bred vifte af initiativer.

Først og fremmest må vor indsats over for børn og unge opprioriteres, men forældrene har bestemt også et ansvar for at vejlede deres børn og unge. Også arbejdspladser, som i dag ikke har taget nogen initiativer, hvad angår alkoholforbrugets begrænsning, må inspireres til at gøre en aktiv indsats, ligesom der er behov for initiativer i forhold til kvinder.

Så er min opfattelse i øvrigt den, at hvis vi i højere grad ophævede tabuet i relation til den enkelte misbruger, talte højt om den enkeltes problem inden for vennekredsen, i familien og på arbejdspladsen, kunne mange blive hjulpet, men i misbrugssituationen er der ikke så tit nogle, der vil påtage sig et aktivt medmenneskeligt ansvar.

Regeringen har med sit forebyggelsesprogram givet et positivt signal, også med henblik på at styrke alkoholforebyggelsen. Den forebyggende indsats vil kunne forbedres ved den omstrukturering, som ministeren har været inde på. Der er bestemt behov for en bedre koordinering af indsatsen og en langsigtet, kontinuerlig indsats med formulerede mål.

Jeg vil gerne fremhæve den indsats, som de private organisationer yder. Den er uvurderlig, men såvel de offentlige myndigheders som de mange private organisationers engagement og aktiviteter må samlet vurderes og samordnes, også på tværs af sektorer, både hvad angår forebyggelse og behandling, og med henblik på en styrket og mere målrettet indsats.

Jeg skal på regeringspartiernes vegne meddele, at vi støtter den dagsorden, som Kristeligt Folkeparti har foreslået.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Der var en lille bemærkning i fru Karen Højte Jensens ordførertale, som var en gentagelse af, hvad ministeren sagde om den påståede flotte placering af det område, vi er samlet om i dag i Forebyggelsesrådet. Det er nogenlunde den samme formulering, ministeren har i sin tale. Det synes jeg godt at man kan diskutere. Vi taler om hovedafsnit 4, og vi taler om delpunkt 7; det er altså nede i en prioriteringsrække som nr. 7 af 8 hovedpunkter. Ja, det er en flot placering! Jeg mener ikke helt, at man kan få det til at passe sammen.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hvis hr. Qvist Jørgensen med sine bemærkninger mener, at det ikke er et positivt signal fra regeringen, at man nu vil opprioritere alkoholproblemet, er jeg uenig med hr. Qvist Jørgensen.

Birgitte Husmark (SF):

Ligesom sidste torsdag, hvor vi drøftede de ældres situation, vil jeg gerne på SF's vegne sige tak til Kristeligt Folkeparti, fordi det rejser en forespørgsel om et socialt uhyre betrængt område.

I SF mener vi, at det er helt rimeligt at gøre en foreløbig status over regeringens alkoholpolitik, ikke mindst fordi regeringen selv nævner alkoholpolitik som et af sine prioriterede indsatsområder i den ambitiøse forebyggelsesplan, der udkom i foråret.

Men først vil jeg slå fast, at for SF er det helt klart, at såvel alkoholmisbrug som pillemisbrug m.m. nødvendigvis må ses i sammenhæng med de levevilkår, som samfundet i øvrigt tilbyder.

Når Danmark oplever en stigning i antallet af selvmord, psykiske lidelser og alkoholrelaterede skader, er det nærliggende at se på de samfundsmæssige belastninger, der rammer befolkningen stadig hårdere i form af mangel på arbejdspladser og mangel på uddannelsespladser og praktikpladser. Kampen om arbejde og uddannelse og nederlaget, hvis man taber, skaber nogle levevilkår, som for mange er så hårde, at de giver op.